

Locuinta Redactorului:
si
Cancelari Redactiunii:
e in
Strat'a Morarilor Nr. 19.

istorile nefrancate nu se voru
simi decat numai de la coresponden-
tii regulari ai „Federatiunii“
Articlii transisi si nepublicati se
voru arde.

FEDERATIUNEA

Diurnal politici, literari, comerciali si economici.

Va esti Marti-a, Joi-a, Sambata si Dominec'a, demanet'a.

Independint'a constitutiunale a Transil-
vaniai *).

III.

Mai spunu ungurii, ca ei nu potu se se lapede
de aceste drepturi istorice, pentru ca ei, fara Slavi si
fara Romanii, de abia sunt 4-5 milioane cari nu potu
formare o natiune mare, asie dara cauta se se intinda
ca se nu piera, si ca nu cum-va prin stingerea loru
umanitatea si libertatea se sufera.

Eta cum vorbescu ungurii! Vedi Kossuth, Klap-
ka, Széchenyi, Wesselényi, Szemere, Eötvös, Zay si
toti ceialalti aristocrati unguresci, carii pretindu a fi
democrati.

Tote argumintele strategice ce aducu ungurii
spre a areta necesitatea ce simtu ei de a avea Transilvania, le-ar' pota intorce unu Romanu in contr'a
loru, si ar' pota adauge ca periferia nu e sigura fara
centru, ca siesurile romane de tote partile nu potu
existea fara cetatea cea naturale a Carpatilor transil-
vani. Ce se tiene de drepturile istorice cele vagabunde
a le Ungurilor, acelasi cadu d'inaintea drepturilor
celor cu multu mai vechie a le Romanilor a
supra acestui pamant. Intru adeveru, ore unde in-
cepe si unde finesca famosulu vostru dreptu istoricu?
Incepe de la sosirea vostra din Asia pre acestu pa-
mentu? Inse dreptulu vostru de atunci ce alta era
de catu dreptulu rapitorului? Au dora incepe de
la ducele Arpadu si regele Stefanu cari au cu-
cerit tier'a? Inse pre urmatorii acestor inca
si supusu Ferdinandu I. Asie dara de la lega-
turele ce ati inchiajatu cu Ferdinandu I, si ur-
matorii lui pana la Ferdinandu V, incepe dreptulu
vostru istoricu? Inse aceste legature voi singuri le-
ati ruptu bucati in anulu 1849 la Debrinu; si pre-
ste putieni ati fostu cuceriti: asta-di cum mai poteti
provoca la ele afectandu legalitate? La acele lega-
ture mai curendu ar' pota se provoca Slavii si Roma-
ni, cari au remasu fideli, dara nu voi cari ati rebe-
latu in contr'a loru. Eta consecintele la cari vesote
dreptulu vostru istoricu: consecint'a finale adeca
este dreptulu de cucerintia alu Austriei. Lasati-ve
dara de a mai provoc la dreptulu poterei brutale
celei atat de schimbatorie: la drepturi radamate nu-
mai pre literele morte a le legilor scrisse in tempuri
de violintia, de barbaria. Cautati aiurea fundamen-
tulu drepturilor voastre. Dreptulu istoricu si-are fara
indoiela legitimitatea sa, si va ave totdeun'a inse nu
in intielesulu ungurescu. Adeveratulu dreptu istoricu
este desvoltarea firesca a unui poporu in cursulu
tempurilor. Eta adeverat'a idea a dreptului istoricu.
In stadiul de fatia alu desvoltarei poporeloru
europene, adeveratalu dreptu istoricu este dreptulu
natiunalu: dreptulu unitatii si nedependintei na-
tionali fara asuprirea altoru natiuni. Eta dreptulu a
carui realisare face istoria civilitatii moderne in
Italia, in Germania, si tota Europa, cu deosebire in
partea ei de Resaritu. Natiunalitate, voint'a seu
principiulu majoritatii: eta principiele reconstituirei
moderne a poporeloru Europei. Fatia cu acestu dre-
ptu natiunalu, care-lu invoca Romanii si tote natiuni-
le asuprite, cade cu rusine dreptulu celu selbaticu
si tempuriloru barbare care Ungurii lu-numescu
dreptu istoricu si la care provoca ei si asta-di din
mucedulu loru Verbócz, Aprobate, s. a. in catu tif s'ar'
par'e ca eri au sositu din Asia, era nu innainte cu o
mija de ani, de candu s'au stabilitu in Europa si de
candu ar' fi avutu tempu a invenit a ne semneza
dreptu si civilitate. Minunatu poporu! Chiaru si in
catenele servitutii, in care se afla legati ei singuri,
in locu de a apela la compatimire, la ajutoriu: ei din
contra, amenintia nu numai pre cei ce suferu impre-
una cu d'insii, dara pana si pre alte popore libere,
tari de sute de ani nu se mai gasescu in neci unu
contractu cu Ungurii, precum sunt: Serbii, Bulgarii,
Romanii din cele doue principate. Ei pretindu a
neaperata trebuintia de Transilvania ca de unu
punctu strategic din care se pota dominata cele doue
principate romane cari, daca le-ai crede loru, aru fi
parti ale coronei loru, desfacute de acest'a numai
prin nedreptatea tempuriloru.

Asemenea pretensiuni si calculi strategici, facuti
de unu poporu care dupa originea si natura sa este

esentialminte cuceritoriu, pentru tota intemplarea
merita luare a minte.

Intru adeveru, daca deschidemu istoria, vedem
ca, catu tempu a statutu independint'a Ungariei
si a Transilvaniei, Romanii din cele doue principate
au fostu in neconitenite resbele cu Craii si Principii
cei sumeti si neodihnitati ai acestoru tiere. Romanii
fure mai norociti: ei si-aperara cu sucesu indepen-
dint'a, precum a supra Polonilor, de asemenea si a
supra Ungurilor. Inse cauta se ne aducemu a
minca ca Moldov'a atunci era domna a Besarabiei si
a Bucovinei, si ca ambele principate spre a fi mai
sigure din partea Crailoru unguresci, se ingrigiau de
tempuriu nu numai de a stapani ele strimitorele
Transilvaniei care asta-di sunt ocupate, dara se mai
asigurau si de catu unu punctu strategic in chiaru
sinulu Transilvaniei: Fagarasului si Omlasului mai
totu-de-un'a erau a le Domnilor tieri Romanesci;
Bistrit'a, Ciceulu, Cetatea-de-Balta, ale Moldovei.
Daca Domnii Romanii nu aru fi avutu Bucovina cea
tare; daca nu posedea acele cetati in launtrulu Tran-
silvaniei; daca marginile carpatici de atunci ale
Principatelor nu dominata pasurile Transilvaniei; si
daca, in fine, la casu de resbelu cu Ungurii, nu aru
fi potutu recurge la Poloni, cari asta-di nu mai es-
ista, seu la Turci, cari asta-di tragut de morte, apoi
Craii unguresci pota ca aru fi fostu mai norociti in
intreprinderile loru cele cuceritorie a supra Romanilor.
Pusetiunea politica si geografica de asta-di a
Principatelor, intru adeveru, s'ar' par'e ca cu dre-
ptu cuventu pota amagi fantasi'a cea aprinsa a Un-
gurilor in planurile loru cele extravagante, numai
catu Ungurii uita totu-si, ca Carlu Robertu din
launtrulu Romaniei, si Mateiu Corvinulu din launtrulu
Moldaviei au fostu alungati, si unulu si altulu
cu rusine, si unulu si altulu fara ajutoriu strainu.
Dara, cu deosebire, ore candu voru invenit a Ungurii,
ca asta-di in Europa nu mai domnesce singuru dre-
ptulu pumnului, ci, precum am insegnatua mai susu,
dreptulu natiunalu, voint'a natiunale, in poterea ca-
rei-a fia-care natiune e domn'a sortiloru sale: dreptu,
care incep a-lu respecta asta-di si a-lu proclama
dintru inaltimia tronuriloru nu numai Imperatulu
Napoleonu, dara si insu-si Imperatulu Fr. Iosifu! cu
catu mai vertosu s'ar' cuveni, ca natiunile se se re-
specete intre sine imprumutatu!

Naiva este pretensiunea Unguriloru ca se ne
facemu toti Unguri, pentru ca alintre ei nu aru
pot formare o mare natiune! Ce se le facemu noi, da-
ca ei suntu atatu de putini la numeru, seu daca nu
sentu in sine insi-si destula potere de vietia. Candu
natiunile conlocutorie, si cu deosebire Romanii pre-
tindu respectarea unitatii si nedependintei loru na-
tionala, atunci Ungurii ne declama a supra Germani-
smului si Panslavismului, adeca voru se ne sparie
cu unu pericolu ce ne-ar' amenintia in viitoru, daca
asta-di nu ne-amu face Unguri. Am vorbitu alta-data
despre chimer'a Panslavismului (vedi Istori Roman.
din Dac. Super. de A. Papu Ilarianu, Vol. II, pag.
VIII-CXIV), ince chiaru daca acestu pericolu ar' fi
realu si aproape, apoi ce deosebire ar' fi intre a ne
face Unguri, Slavoni seu Nemti? E curiosu argumen-
tul: fata Unguru ca de nu, vei fi Slavu seu
Nemti. Ce alta insemeza acestu curiosu ratiu-
mentul de catu ca Romanii de frica nu cum-va se-i
inghitia candu-va chimer'a Panslavismului, se se gra-
besca a se face Unguri, adeca de o frica inchipuita
se ne omorim de vii ca desperati. Inse Romanii nu
ducu nici o frica de Slavii colocutori: acesti-a sunt
asuprati ca-si noi. Intru adeveru, ce alta pretindu
Croatii si bietii Slovaci de catu libertate natiunale?
noi nu potem se nu simpatizam cu aceste natiuni
asuprati, amenintiate totu de acelasi pericule ca noi.

Ungurii dico, ca daca ar' remana Transilvania
si in viitoru ca pana acum, separata de Ungaria, apoi
putienii unguri ce suntu in Transilvania, ar'
peri cu tempulu in midilocul elementului romanu.
Frica acesta a unguriloru ca mai tote ideile si lu-
crurile loru, e o frica inchipuita. Romanii multumita
ceriului, suntu destulu de numerosi, nu simtu nici
de cum necesitatea de a face Romani „si din petri“,
cum voru Ungurii: Romanii nu au trebuintia de a
se immulti cu Unguri si Sasi. Remnia Unguri
Unguri, Sasi si Sasi, dara remana si Romanii Romanii.
Romanii nu voru se nimicesca pre nimene; Romanii

Pretiul de Prenumeratii:
Pre trei lune 4 fl. v. a.
Pre sase lune 7 fl. 50 cr.
Pre anulu intregu 15 fl.

Pentru Romanii:
4 galb. pre annu, — 2 galb. pre 1/4
de annu, — si 1 galb. pre 1/4 de annu.

Pentru Insertiuni:
10 cr. de linia, si 30 cr. taxa tim-
bra pentru fiecare publica-
tione separat. In Locul deschis
20 cr. de linia
Unu exemplar costă 10 cr.

tien la independint'a tierei loru, si la o astfelu de
organisare a ei, care se respecte si drepturile natiun-
iale si cele politice si civile ale fia-carui cetatianu,
pre temeiul celei mai depline egalitatii. Daca si cu o
astfelu de constitutiune ar' peri Ungurii, atunci e
semnu ca nu mai au potere de vietia in sine. Roma-
nii din parte-le, sciu fi drepti si generosi si catra minoritate: Romanii nici odata n'au dovedit spiretu
de cuceritori.

Mai dico Ungurii, ca a parasit Transilvania si
a recunosce natiunalitatea Romanilor, insemeza a
da Turcului acesta tiera. Eu ince n'am audtit de
nici unu Nemtiu din Elvetia care se doresca Unirea
cu Germania; de nici unu Francesu din Elvetia
care se doresca Unirea cu Francia: si de nici unu
Italianu din acesta tiera a libertatii, care se cera in-
corporarea cu Italia.

Constituesca-se si Transilvania intro adeverata
Elvetia. Acesta n'ar' pota se nu multumesc pe toti.
Credint'a catra patria si principalele seu a fostu si va
fi totu-de-un'a virtutea ardelenului.

Inse, nu constitutiuni Elvetiane voescu Unguri,
ci suprematia Unguresca; pentru ca inca n'au
studiatu bine istoria loru propria, ca se se convinga
odata, ca asemenea incercari de suprematie totu-de-
un'a au avutu cele mai funeste urmari. Eta doue trei
esempe: Pre la 1514, Ungurii, dupace au riportu de
viu pre Dozsa, amicul tieraniloru, si dupace inju-
gara pre Romanii si pre Slavi in jugulu sierbitutii
perpetue, i chiamare ca se apere independint'a tieri
asupra Turciloru si asupra Nemtilor. Se intielege,
ca acei-a dupa ne mai auditele barbarie, ce suferisera
din partea Unguriloru, nu mai avura placerea a-si
versa sangele pentru sustinerea si intarirea dreptu-
rilor acelei aristocratie selbatice, si Ungaria se sfasi-
si de Turci si de nemti. In seculu 16, 17, se for-
mase planulu de a scutur jugulu turcescu. Spre a
ajunge acestu scopu, intre altii, Sigismundu Batori,
celu mai ticalosu intre principi, propune domiloru
Romanii, ascultati! lui Michalul Vitezulu, ca mai
antaiu se se supuna lui, lui Batori, apoi se se lupte
in contra Turciloru. La 1848, ati incercatu se scu-
turi jugulu nemtiescu, dara totu-de-odata se pre-
faceti Croati, Transilvania s. cl. in tiera ungure-
scu, si pre Romanii si Slavi in Unguri. Ce au urma-
tu, e lucru cunoscutu. Dupa atate fatale esperintie ce
ati facutu, cine ar' fi credutu ca voi, Unguri, aveti
se urmati si asta-di totu ca in trecutu.

Dieta Ungariei.
Siedint'a casei representantiloru, tie-
nuta in 26 noemvre.

Presedinte Szentivanyi; notariu Csenge-
ry. D'in partea guvernului: c. Andrássy, Lónyai,
c. Festetics, b. Eötvös.

Dupa autenticarea protocolului siedintiei trecute,
se pune sub discussiune budgetulu ministeriului
de financie.

Kautz cetesce raportulu comisiunei centrali
relativu la budgetulu ministeriului de financie.

Ales. Nikolic face cateva observatiuni con-
tra modului pertratarei. Budgetulu ministeriului de
financie s'a distribuitu numai eri intre membrii camerei,
contine 300 pagine, cari cea mai mare parte
sunt din numeri. Orice omu nepreocupat va pot vedea,
ca a fostu imposibile ca cine-va se treca cu
atentiu preste pusetiunile importante a le budgetului
din cestiune. Vorbitiul crede ca una asemenea
pertratare nu este decat indemnitate intr-o alta forma.
Tempulu e cu multu mai scurtu, decat
ca camer'a se pota face ce-va in acestu obiectu; do-
resce, ca camer'a se dispuna pentru presintarea la
tempulu seu a budgetului, ca-ci altintre dreptulu
celu mai important alu camerei, dreptulu budgetului,
ar' devine ilusoriu.

Dupa cateva intrevorbiri, presedintele dechia-
ra, ca acestu modu alu pertratarei budgetului nu va
ave neci una consecintia pentru viitoru.

Notariulu cetesce rubrica intrega a budgetului
relativa la directiunea centrale, care o insemnămu
precum urmeza:

Recerintie:
Directiunea centrale 667,000

